

Φθινοπώριασε κι άκουσα το στερνό σου αντίο, φθινοπώριασε κι έκλεισα το μικρό σου βιβλίο..σε τραγούδησα σα μιαν απέραντη αμμουδιά, σα μια ροδιά χωρίς κλαδιά..σε τραγούδησα σα μια μεγάλη ακρογιαλιά, σα μια φωλιά χωρίς πουλιά..Φθινοπώριασε κι έσβησε το ξανθό σου τ' αστέρι, φθινοπώριασε κι έγινα βορεινό σου αγέρι..."

Μπορείς να φανταστείς τη βροχή σαν φθινοπωρινά δάκρυα ;

Όνομα μαθητή

Ημερ/νία.....